

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104498,Kazimierz-Dworak-ur-7-stycznia-1895-w-Rzeszowie-zm-3-lis-topada-1954-w-Londynie-g.html>
05.05.2024, 07:16

Kazimierz Dworak (ur. 7 stycznia 1895 w Rzeszowie, zm. 3 listopada 1954 w Londynie) - generał brygady.

W dniu 14/VII 1919 został por. Dworak wysłany celem doręczenia rozkazu zmieniającego kierunek marszu dla kombinowanej brygady jazdy w Kozłowie nad Strypą. (...) Dojeżdżając do Taurowa wpadł por. Dworak w silny ogień karabinów maszynowych i piechoty nieprzyjacielskiej uniemożliwiający dalsze wykonanie rozkazu. Mimo to przejechał w galopie strefę objętą ogniem i doręczył rozkaz o świcie tak, że mógł być w myśl intencji Dowódcy Dywizji wykonany. (Wniosek na odznaczenie Krzyżem Walecznych, 12 maja 1921)

W 1913 ukończył gimnazjum i rozpoczął studia na wydziale prawa UJ. Od września 1915 w armii austriackiej, w listopadzie 1918 dostał się do włoskiej niewoli. Od grudnia 1918 do marca 1919 dowódca szwadronu 3 Pułku Szwoleżerów Armii Polskiej we Francji. Od maja 1919 do czerwca 1921 oficer sztabu, później zastępca szefa sztabu 12 Dywizji Piechoty, następnie kurs wyższych dowódców we Francji. W latach 1923-1924 kurs doszkalający Wyższej Szkoły Wojennej. Od października 1924 do grudnia 1925 szef sztabu 6 Samodzielnej Brygady Kawalerii, następnie dowódca szwadronu 9 Pułku Ułanów. W latach 1927-1930 szef sztabu 2 Dywizji Kawalerii, 1930-1932 zastępca dowódcy 15 Pułku Ułanów. Od września 1932 dowódca 24 Pułku Ułanów w składzie 10 Brygady Kawalerii, z którą wziął udział w kampanii 1939. We Francji od stycznia do maja 1940 zastępca dowódcy organizowanej Lekkiej Dywizji Zmechanizowanej. W Wielkiej Brytanii od października 1940 zastępca dowódcy 10 Brygady Kawalerii Pancernej, a od stycznia 1941 dowódca 5 Brygady

Kazimierz Dworak

Kadrowej Strzelców. Od marca 1942 do kwietnia 1945 zastępca dowódcy 1 Dywizji Pancerniej, z którą wziął udział w walkach od Francji do Niemiec. Od w października 1945 zastępca dowódcy I Korpusu Polskiego. Po wojnie pozostał na emigracji w Londynie. Pochowany na cmentarzu Wandsworth. Grób został wpisany do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (nr ewidencyjny 488).

Awanse: podporucznik (1916), porucznik (1918), rotmistrz (1922), major (1924), podpułkownik (1931), pułkownik (1938), generał brygady (1945).

Bibliografia

T. Kryśka-Karski, S. Żurkowski, *Generałowie Polski niepodległej*, Warszawa 1991, s. 89; J. Majka, *Generał Kazimierz Dworak: współpracownik generała Maczka, organizator jednostek pancerno-motorowych*, Rzeszów 2008; P. Stawecki, *Generałowie polscy. Zarys portretu zbiorowego 1776–1945*, Warszawa 2010, s. 204.